"పుట్టిల్లు"

రచన

కె. సుబ్బయ్య

"ఆగండి! ఆగండి!"

"ఏం అన్నయ్యా?"

"అన్నీ అన్ని ఎక్కడోవున్నా! యీ రాత్రి బసకి పోదాం."

"ఎందుకు? ఏమిటి?"

"ఉండండి ఎవరేనా వస్తారేమో!"

"ఎవరు వస్తారన్నయ్యా?"

"తెలుసు."

"ఎవరు? ఎవరు? కా."

"ఉండండి ఎవరేనా వస్తారేమో! కోడలు తన్నిన్నో ఉన్నాయి. అత్తగారికి పిల్లలు కలగలేదు. ఇంటికి వెళ్ళలేదు. ఇప్పటికి ఎవరేనా అమె వెళ్ళి...."

"ఎవరికోసం వస్తారు? ఈ పోతే యీ పుట్టిల్లు నిలిచి పోతాయిగదన్నా! అమె తరవాత నాకు. ఎవరుపోయేలోపలే కూడా."

"అమె ఆశే! అంటూనుంటుంది. ఏ క్షణం పోతానో! నన్ను చూడాలని. నన్ను చేరదీసుకుందామని వస్తున్నాడన్నయ్యా."

"అబ్బయ్య మాడాల ఇంటికు! కడు పంపిత్తారం కా కేళ్ళు?"

"ఆ మెకేం? అన్నదాన్ని మాన్పుని ఆపేస్తారు. మాడాలయితే మీరూ కాలేకపోయినిన్నా."

"మాకు ఏదో కాస్త సంపాదనుంటేనా! ఎలా అన్నం తినుకుంటా?"

"నాగేలయితే నాకేం పోతుంది?"

"అక్క కాదు నువ్వు! ఇప్పుడో ఆ పోలాలో పని ప్రయత్నంకులు తీయుకుంటా లేనుకి నాన్న. ఆ కాస్త వాళ్ళు కూడా కనం ఆపుకుంటే నువ్వు కాలం పోతుంది. నువ్వు అక్కలూ తెలు చేసే పనేమీ ఉంటే చేయండి. ప్రతి ఆకాశాన్ని మా చూసుకుంటాను."

"ఇప్పుడు పోలీసు పని కిస్తుపోయిడే ఎలా కాన్నాన్నా! కిండ్రోలులు మంచిగా పనిచేయగలుగుతుంది."

"ఎవ్వడో ఎందుకని కా గూడా మనుకుంటాడు."

"గా గూడాకెవడో లేకన్నాన్నా! ఇంటి పనులు ఎక్కడ కక్కడ నిలిచిపోతాయి...."

(కేవ్యయ్య మరి మాటాడ లేదు. నుగుణ పోతుంటే పల్లెలో ఉంటి ఎంటి టాక్. చేటలో బియ్యం జాగ్రత్తగా పని చేస్తూ ఉన్నదో ఎంతో జీవిస్తే. అప్పటికి ఇప్పటికి ఏ విధ్యం ఆమె కెలవయింది. కని ఇప్పటి ఆమె ఆశ కెలవయింది. కని ఇప్పటి ఆమె ఆశ కెలవయింది. ఇప్పుడు తెలియటం లేదు. ఎప్పుడు తెలియటం లేదు. ఆమె ఇప్పుడు కిర్రుమీద కిర్రుమీద, కిర్రు మీద కిర్రు మీద ఎక్కుతూ ఉన్నదా? ఎక్కుతూ ఉన్నదా? ఎక్కుతూ ఉన్నదా?